

"Jumala on jokaisen karjalaisen elämässä läsnä"

ALAVUS
Seppo E Järvinen

– Jumala on ollut jokaisen karjalaisen elämässä, jokaisen suvun elämänvaiheissa läsnä, sanoi kansanedustaja, pastori **Lauri Oinonen** lumivaaralaisten kirkkopyhän saarnassa Alavuden kirkossa sunnuntaina. Kirkkopyhä oli samalla Lumi-Säätiön 60-vuotistapahtuma.

Oinonen muistutti, että karjalaiset ovat joutuneet kulkemaan ahtaasta portista sisälle arjen kilvoituksessa, arjen työssä. Monta kertaa olisi toivottu helpompia vaiheita, erityisesti silloin kun koti on ollut kaksi kertaa jätettävä.

Kaksi Lumivaaran kirkon kynttiläjalkaa palavine kynttilöineen reunustivat Lumivaaran kirkon pitsistä antependiumliinaa Alavuden kirkon alttaripöydällä kirkkopyhän jumalanpalveluksessa.

Kynttiläjalat ovat Lumivaaran Tervajärven lotat aikoinaan lahjoittaneet kotikirkkoon ja pitsiliina on kirkon vihkieneen piispa Yrjö Loimarannan veljen vaimon tekstiilitaiteilija Hanna Loimarannan 1935 valmistama.

Saarnassaan pastori Oinonen muistutti tänä ja ensi vuonna pidettävien Suomen sodan 200-vuotismuistotapahtumien olevan merkityksellisiä myös karjalaisille. Suomen sodan seurauksena Karjala, vanha Suomi, palasi takaisin Suomen yhteyteen.

– Jokaisella karjalaisella suvulla on historiansa, Lumivaaran korkeimmalta paikalta, Peukalhuulenmäeltä kotoisin olevan suvun jäsen Lauri Oinonen totesi. Elämisen vaiheet ovat itse kullakin ja jokaisella suvulla omat. Oinonen toivoi niiden tallentuvan, että olisi muistoja tuleville sukupolville.

– Lumivaaran kirkon antependiumliina ja kynttiläjalat Alavuden kirkossa ovat tänään tärkeä asia. Muutama vuosi rakentamisen jälkeen Lumivaaran kirkko koki häväistyksen vaiheet. Kirkko hautausmaineen on rakas yhdistävä tekijä lumivaaralaisille. Tämän päivän muistot ovat vuosikymmenien ja vuosisatojen kuluttua arvokkaita.

Sunnuntain saarna-aiheeseen "totuus ja harha" viitaten Oinonen sanoi Karjalassa arjen elämässä tunnetun arkisen työn totuus. Karjalassa tunnettiin työn arvo ja siunaus, huolenpito lähimmäisistä.

Alavuden kirkossa oli noin 220 sanankuulijaa. Jumalanpalvelus alkoi **Elna Muhosen** laulamalla Karjalaisella rukouksella. Uruissa oli kanttori **Riikka Setälä**.

Ehtoollisjumalanpalveluksesta lähetettiin seppelpartiot Narvan marssin sävelten soidessa sankarihaudoille, Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkille ja Viipurin läänin pyhäjärveläisten muistomerkille. Saatesanat lausui Lumi-Säätiön hallituksen puheenjohtaja **Kari Rapo**.

Lumi-Säätiö

Lumivaaralaiset perustivat 60 vuot-

Kirkosta lähetettiin seppelpartiot haudoille.

– Lumivaaran kirkon antependiumliina ja kynttiläjalat Alavuden kirkossa ovat tänään tärkeä asia. Muutama vuosi rakentamisen jälkeen Lumivaaran kirkko koki häväistyksen vaiheet. Kirkko hautausmaineen on rakas yhdistävä tekijä lumivaaralaisille.

– Tämän päivän muistot ovat vuosikymmenien ja vuosisatojen kuluttua arvokkaita. Sen tarkoituksena on entisen Lumivaaran asukkaiden ja heidän perillistensä keskuudessa vaalia karjalaista yhteishenkeä sekä tukea ja edistää heidän henkisiä ja taloudellisia pyrintöjään.

Säätiön hallintoneuvoston puheenjohtaja **Olavi Iivonen** muisteli, että säätiön perustaminen ei ollut mikään yksinkertainen asia. Ensimmäinen vaikeus kohdattiin jo peruspääoman kokoonsaamisessa. Veikko Vennamon asioiden selvittelyn ansiosta kunnan lainajyvätön saamiset voitiin käytiin peruspääomaksi.

Säätiö on tukenut muun muassa lumivaaralaisten kyläkirjojen julkaisemista sekä stipendeillä opinnoissaan menestyneitä. Se on osallistunut myös Lumivaaran kirkko-

Seppo Rapo kertoi lumivaaralaisten evakkotiestä.

esineitten kunnostamisen kustannuksiin.

Säätiön sääntöjä on juuri muutettu ja toiminta jatkuu kevennetyllä organisaatiolla. Iivonen sanoi jättävänsä keventynein mielin vastuun nuoremmille. Säätiön uudessa hallituksessa ovat Aino Hietakangas, Leo Malinen, Timo Kosonen, Pekka Sihvonen, Sirpa Kuismen ja Kari Rapo. Varajäseniä ovat Sirpa Suomalainen ja Lauri Oinonen.

Lumivaaralaisista evakkotiellä kertoi juhlassa Lumivaara-Perin-

Alavuden kirkkopihassa tavattiin tuttuja.

neyhdistyksen puheenjohtaja **Seppo Rapo**. Laatokankarjalaisesta Lumivaarasta lähti talvisodan evakkolaisina 4844 henkeä, jotka käytössä lähes kaikki palasivat jatkosodan aikana takaisin.

Talvisodan jälkeen lumivaaralaiset evakuoitiin Kemin, Tornion ja Rovaniemen seutuville. Sijoituspaikoiksi suunniteltiin Kala- ja Lestijokilaaksoa, mutta jatkosodan vuoksi suunnitelma ei ehtinyt toteutua. Jatkosodan jälkeen virallisiksi sijoituspaikkakunniksi tulivat Alavus, Töy-

sä, ja Ähtäri ympäristöineen.

Seppo Rapo sanoi evakkomatkojen olleen pääosin naisten ja vanhojen miesten hoidossa. Nuoret miehet olivat sodassa. Sodan jälkeen saadut korvaukset olivat noin 25 % aineellisten menetysten arvosta.

Juhlassa Elna Muhonen lauloi Evakon laulun ja yhteisesti laulettiin Karjalaisten laulu.

Alavuden seurakunnan tervehdyksen juhlassa esitti kirkkoherra **Timo Kumpunen** joka samalla siunasi vieraat kotimatalle.